

Прогласъ къмъ евангелието

Тоя стихотворень прогласъ изтъква великото значение, което има за славянското племе евангелскиятъ преводъ на Кирила и Методия и основанието на славянската книжнина. „Слушайте, цѣлъ славянски народе, казва се въ прогласа, слушайте, защото дойде словото отъ Бога, слово, което кърми човѣшката душа, което укрепва сърдцето и ума . . . Безкнижната човѣшка душа е като мрътва . . . Слушате ли словото на чужди езикъ, то е като да слушате само гласа на меденъ звънецъ . . . Народитѣ, които нѣматъ книга, сѫ като голи, обезоръжени, защото не могатъ да се борятъ съ враговетѣ на нашите души“ . . .

Прогласътъ е познатъ по четири преписа: първиятъ отъ тѣхъ се намира въ началото, листъ 2—4, на пергаментно четвероевангелие отъ XIII в. въ Хиландарь; вториятъ — въ пергаментно четвероевангелие отъ XIV в. въ Хлудовата сбирка, № 13; третиятъ — въ Печското пергаментно четвероевангелие отъ XIV в., сега въ Петербургската Публ. библиотека, сбирка на Гилфердинга, № 2; четвъртиятъ — въ сборникъ отъ XVI в., № 214, л. 351, въ Троицката лавра. Първите три преписа сѫ срѣбърни изводъ, а последниятъ е руски. Хиландарскиятъ преписъ бѣ обнародванъ отъ Леонида (Историческое описание сербской царской лавры Хиландаря. Москва 1868, стр. 119—121) и отъ Дучича (Гласник, XVI, 1884 год., стр. 111—113). И двамата тия издатели сѫ печатали текста ненаучно и съ много грѣшки. Нѣщо повече, тѣ дори и не подозирали, че иматъ работа съ стихотворение, защото текстътъ въ рѣкописа е написанъ въ прозаиченъ редъ. Тѣ трѣбваха да разбиятъ текста на стихове, като се водятъ по едритѣ точки, които посочватъ края на всѣки стихъ. Печскиятъ преписъ бѣ печатанъ отъ И. Срезневски съ възстановенъ старобългарски правописъ (Извѣстія Акад. Наукъ, VII, вып. II, стр. 145—8), после отъ намирача на Печското евангелие — Гилфердинга (Русская Бесѣда, II, 1858 г., № 1, стр. 108) и най-сетне отъ А. И. Соболевски (Материалы и изслѣдованія въ области славянской филологии и археологии. Спб. 1910, стр. 19—21). Часть отъ него печата В. В. Качановски (Исторія Сербіи съ половины XIV до